

Femogtyvende Kapitel.

Natten mellem den niende og tiende Januar var der Nød paafærde nede i den lille schlesiske By Hirschberg nær Breslau, hvor Jakobe havde opholdt sig de sidste Maaneder for i Ensomhed og Stilhed at vente paa sin Nedkomst. Tidlig om Morgen var der bleven telegraferet efter Veninden i Breslau, det eneste Menneske, til hvem hun havde betroet sin Hemmelighed. Senere paa Dagen var der ogsaa ved Telegram bleven hidkaldt en Læge derfra, og Jakobe havde gennemlevet et Rædselsdøgn, som hun, der dog var fortrolig med Lidelsen, bagefter ikke taalte at tænke paa. Barnet kom levende til Verden men døde umiddelbart efter Fødslen. Jakobe fik ikke engang Lov til at se det, fordi man havde været nødsaget til at lemlæste det for at frelse Modrens Liv.

I fire Uger laa hun tilsengs. Det blev halvvejs Foraar dernede, før hun kom saa meget til Kræfter, at hun, vel indpakket, kunde sidde ude i sin Værtindes lille Have og se ud mod Schneekoppe og de andre hvidklædte Højder, der løftede sig over det vaargrønne Landskab. Hun kunde dog